

րիայի Յիշատակարանը, գրուած Սիմէոնի գրչով, որ կ'աւարտի այսպէս .

«Արդ ի սոյն բազմավրդով ժամանակիս կատարեցաւ զիրքս այս ձեռամբ ումեմն Լեհցի Սիմէոնի նօտարի» :

Աղան Վ. Համամճեան, Յուցակ հայերէն ձեռագրաց Գաղտտիոյ, Թ. 11 (Կանոնագիրք), Թղ. 588ա—590ա :

3. ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ ՇԱՐԱԿՆՈՅԻ (1615)

Շնորհիւ Տեառն սկսայ եւ ողորմութեամբ նորին յանգ ելեալ կատարեցի զԵրզս շարականց, զոր ասացեալ է հոգիարուղիս սուրբ արանց եւ երաժիշտ հայրապետաց ի պայծառութիւն սուրբ եկեղեցւոյ եւ ի հրճումն ուսումնասիրացն : Որում ցանկացեալ եղեւ բարեմիտ եւ ուսումնասէր, հեղահոգի քահանայն տէր Յովհաննէս քահանայն Կամխեցի . եւ մեծաւ սիրով եւ յօժարութեամբ ետ զսա գրել փափագմամբ սրտի ի զբաղումն անձին եւ յիշատակ հոգւոյ . զոր Տէր Աստուած բարով վայելել տացէ նմա եւ ընդ երկայն աւուրս : Այլ եւ ընդ նմին յիշեսջիք զհամեստ եւ զաստուածասէր կրաւնաւորս պարկեշտս որ օգնեցին տրօք այս սուրբ ձայնաքաղիս եւ Աստուած ողորմի ասացէք Թամամին, Տօլլաթին, Շահգատին, Հուրմին, Եաղութին, միւս Թամամն, Սալչուկն, Մէլիքն, Փաշան, Կուլիստանն, այլ եւ զՈարա-կօզն, Մանուկն, Սիմաւոնն, Սարգիսն, Խումարն . զոր սոքա յօժարութեամբ ետուն